

εἶναι όλ(α) τῆς συμβίας μου τῆς Ἑρίνης. Νὰ εἶναι εἰς όλ(α) κερὰ καὶ νικοκυρὰ, νὰ τα κυριεύει αἰωνίως καὶ ἀκεραίως καὶ νὰ τα κάμει, καθὼς τῆς ἠθέλ(εν) φανιστῇ, (καὶ) κανῆς νὰ μὴν ὕμφορεῖ νὰ τῆς κοντραδῆρει. (Καὶ) πολάκοις ἐγὼ ὁ Ἀνδρέας νὰ μοῦ-
 15 θελ(εν) φανιστῇ νὰ τα δῶσω ἄλλοῦ ἢ καὶ νὰ μοῦθελ(εν) φανιστῇ νὰ κάμω ἄλη γραφὴ κοντράριαν ἀπὸ τούτῃ (καὶ) κόντρα τῆς συμβίας μ(ου) τῆς Ἑρίνης, θέλω νὰ εἶναι όλ(ες) κω(μένες) (καὶ) νουλάδαις (καὶ) εἰς κρίσιν καμίαν νὰ μὴν ξήζου· ρεσαλβάρωντας τούτῃ τῇ ντοναζιὼν, ὅπου τῆς κάμνω τώρα, θέλω νὰ εἶναι πάντ(α) ἰσχυρὰ (καὶ) βευαία (καὶ) χαλασμὸν ποταὶ νὰ μὴν ἔχει· (καὶ) οὕτως ἤμε κωτέντος εἰς τὴν παροῦσα
 20 ντονατζιὼν. (Καὶ) δια πίστωσ(ιν) τοῦ παρόντος γραμμάτου παρακαλῶ καὶ ἀξιοπίστοις μαρ(τύροις), κὺρ Ζουλιάντα Τζήπρης, κὺρ Πέτρω Ἀναπλιώτις, κὺρ Γεώργη Καλωνάς.
 —Κοπιαρησμ(ένῃ) στο ὀλίμπρι λ(.)ον.
 —(Καὶ) παλι ξανὰβαγλένο.

36

11 Ὀκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. ,αφμ', μηνὶ Ὀκτω-
 βρίῳ ια'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου
 ἀρχου μισερ Ἀντώνι Ντακορώνια. Ἀρχόντησα Κατερίνα Ντεσκάκινα τοῦ ποταὶ σερ
 Ἀντώνι Ντεσκάκει παρὸν ὁμολογὰ καὶ λέγει τὸ πῶς ὁ μακαριτὸς ὁ ἄνδρας τῆς ὁ
 5 σερ Ἀντῶνις ἠθέλ(εν) μπατικιάσι τοῦ ποταὶ Γιάκουμου Πασκαήνου χωράφοια εἰς τὸ
 Πολύχνη, ἀπανωθίῳ εἰς τὴν Ἀγριλιά, πηνακίων 14, πλήσια τοῦ Στεφάνου τῆς χήρας
 καὶ τῆς †Κάθανύκτας†, δια ἓνα βοῦδιν, ὅπου τοῦ ἠθέλ(εν) δῶσι· τὰ ὅποια χωράφοια
 εἶναι ἀπο λογαρασμὸν ἐδικὸν τῆς, ὅπου τὰθελ(εν) γωράσῃν αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀπὸ τὸν
 σερ Ἀντῶνι Βλάχω. Τῶρα ἡ αὐτῇ ἀρχόντησα θέλει μαι καλλήν τῆς ὠρεξην (καὶ)
 10 ἀγνη τὴν καρδίαν καὶ [κον]σενιάρη τα καὶ λευθερῶνι τα ὅλλα αὐτὰ τὰ χωράφοια καὶ
 f. (ε)ν τῶν 14 πηνακίων τοῦ [Γεωργίου] | υἱοῦ τοῦ ἄνω[(θεν)] Γιάκουμου Πασκαήνου, δια καλ-
 λὸν πρέζιον εἰς ὅλλα δουκ(άτα) 4, ἡγουν τέσερα κορέντ(ε), μπατάρωντας καὶ τὸ βοῦδιν,
 ὅπου ἐπύρεν ὁ ἄνδρας τῆς ὁ μακαριτὸς· τὰ δὲ ἐποίλιπα στὰ(μενα), τὸ ρεστάντε ἀπὸ τὸ
 βοῦδιν, ὁμπληγάρεται ὁ ῥηθεις Γεώργ(ιος) νὰ τῆς τὰ πληρῶσι ἕως τὴν Κυριακὴν τὴν
 15 ἐρχωμ(ένῃν), ὅπουναι εἰς τῆς 17 τοῦ ἄνωθ(εν) μηνὸς, νὰ τὴν ἔχει σατζηφάδα. (Καὶ) ἡ
 αὐτῇ ἀρχόντησα τοῦ δίδει τοῦ εἰρημ(ένου) Γεωργίου ἀπλαναούτωρητὰ νὰ εἶναι εἰς
 αὐτὰ τὰ χωράφοια κύριος, νικοκύρις, νὰ τα σπέρνει, νὰ τα θερίζη, νὰ τὰ περιβολιάσῃ, νὰ
 τὰ τρώγει καὶ νὰ τα γαλδέρει αἰωνίως καὶ ἀκεραίως μετὰ τῶν διαδόχων του. (Καὶ)
 ὦταν σικωθεῖ τινὰς νὰ πυράξῃ τὸν αὐτὸν Γεώργ(ιον) καὶ τοῖς διαδόχοις του εἰς αὐτὰ
 20 τὰ χωράφοια εἰς ἐνοῖς τορνεσίου πράμα, ὁμπληγάρεται αὐτῇ καὶ τὰ καλὰ τῆς, ὅπου

35 ²³ α. ξαναβαγμένο. *Ο στίχος οὗτος ἐγράφη δι' ἄλλης χειρός.

καὶ ἂν ἐθέλασιν εὐρεθεῖ, νὰ τῶν ἀπηλογοῦνται εἰς πᾶσσα ντάνω καὶ ἡντερέσω. Καὶ
 δια τοῦ παρόντος γραμμάτου κωμπερμάρους(ιν) ὅλλα τὰ ἀνωθ(εν) γεγραμμ(ένα) εἰς
 πέναν (ὑπέρπυρα) (νούμερο) 15, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμυσι τοῦ [[μερίδος
 ὁποῦ στέργει καὶ]] στέργοντος τὰ παρόντα γεγραμμ(ένα), καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσι
 καὶ ἀξιοπίστοις μαρ(τύροις), τὸν εὐγενέστατον ἄρχον μισερ Ἀντώνιον Τακορῶνια 25
 τοῦ ποταὶ μισερ Μαρκουλή, μαῖστρο Νικολὸς Ἀκριβὸς, κὺρ Λινάρδω Συριανὸς. —

37

26 Ὀκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόμ(ατι) Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. ,αφμ', μηνὶ Ὀκτω-
 βρίῳ κς'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτι τῆς κερα Μαρί(ας) θυγατρὸς
 τοῦ ποταὶ Γεωργ(ίου) τῆς Παβλοῖς, πουλησίαν δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον κάμνη
 παροῦσσα (καὶ) πρεζέντε ἡ ἀνωθ(εν) κερα Μαρία παροῦσσα καὶ θεληματικὴ τῆς ἀδελφῆς
 τῆς τῆς Καλλῆς, ἡγου πρὸς τὸν ἀξάδελφόν τ(ης) τὸν κὺρ Γεώργ(ιον) Τουροῦ, πρὸς 5
 τοῖς κληρονόμοις καὶ διαδόχοις αὐτοῦ (καὶ) ξεκαθαρίζοντας εἰς ἓνα σπίτ(ι), ὁποῦ ἔχει
 ἀπὸ γονικόν τῆς εἰς ταῖς Ἐγκαραῖς, εἰς χωρίον τὸ λεγόμενον Ἀχαψη, πλησί(ων)
 τοῦ Μόσχου Παρμπέρι. Ὅμοίως καὶ εἰς ἓνα κωμάτι χωράφην, ὁποῦ ἔχει ἐκεῖ εἰς τὸ
 μέρος τῆς Ἀχαψης, ὀνόματι Κοπριά, πλησίων τοῦ μαῖστρο Ἰω(άννη) τοῦ Ντομ(έγου)
 καὶ τοῦ κὺρ Ἰω(άννη) Ραμοῦντου τοῦ λεγομ(ένου) Γλινου. Καὶ κονσενιάρη τοῦ τα, ἔτει 10
 τὸ σπίτι ὡς ἂν καὶ τὸ χωράφην, ἀπὸ τ(ήν) σήμερον, καθὼς εὐρίσκονται μετὸ τέλ(ος)
 τοῦ σπιτίου σολ(δία) (νούμερο) 5 τοῦ μισερ Τζουάνε Κάλμπου (καὶ) μετὴν ἐντρητίαν
 τοῦ χωραφίου τοῦ μοναστηρίου τοῦ Φοτοδῶτι καὶ με χαράτζην ἀσπρα ἀργυρὰ (νού-
 μερο) 2, ἡγου καὶ μετὰ πασσῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν. Τὰ ὁποῖα τοῦ τὰ πούλῃ
 καὶ τὰ δίο, ἡγουν τὸ σπίτι καὶ τὸ χωράφην, δια δουκ(άτα) κορέντ(ε) [[(νούμερο) 3 ὕ]] (νού- 15
 μερο) 5 καὶ σολ(δία) (νούμερο) 22 $\frac{1}{2}$, πρὸς 223 σολ(δία) τὸ καθῆν, ἡγ(ουν) δουκ(άτα)
 πέντ(ε) καὶ σολ(δία) ἡκωσι δίο ἡμυσι. Τὰ ὁποῖα δουκ(άτα) καὶ τὰ σολ(δία) κράζετε πρε-
 ζέντ(ε) ἡ ἀνωθ(εν) πούλύτρ(α) κωτέντ(α), πληρωμ(ένη), σατζηφάδα. Πλὴν δὲ ἀπὸ τὴν
 σήμερον ἡμέρα δίδει ἡ κερα Μαρία τοῦ κὺρ Γεωργ(ίου) μαζοὶ μετὴν ἀδελφὴν τ(ης) τὴν
 Καλλὴν ἀπλαναοῦτωρητὰ εἰς τὰ παρόντ(α) γεγραμμ(ένα), νὰ εἶναι κύριος, νικοκύριος, 20
 νὰ τα τρώγ(ει), νὰ τὰ γαλδέρει καὶ νὰ τὰ ἔχει τῆς ἐξουσίας τ(ου) αὐτὸς καὶ οἱ κλη-
 ρονόμοι του, πούλῃσουν, χαρίσουν καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ πληρόνωντ(α) ἥτι ἐνε κρατιμ(ένος).
 Καὶ πολάκις ἡθέλ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ γυρεῦσι δικαιώματα εἰς αὐτὰ, ὁμπληγάρουν-
 ται αὐταῖς οἱ δίο ἀδελφαῖς, ἡ Μαρία καὶ ἡ Καλλὴ αὐταῖς καὶ τὰ καλλὰ των, στάμ-
 πελ(ε) μόμπηλ(ε), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, νὰπηλογοῦντ(αι) τοῦ κὺρ Γεωργ(ίου) καὶ 25
 τῶν διαδόχων του εἰς πᾶσα ἐναντίον (καὶ) νὰ τοῖς μαντινῆρουν (καὶ) εἰς πᾶσσα κρίση.
 Ἡ δὲ ἡ παροῦσσα τος γραφῇ θέλους(ιν) [τὰ δίο] μέροι νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς

